

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18C/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119409836
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119409836.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu: Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. M. XXX/XX, XXX XX I., proti žalovaným: 1/ PEMMO, spol. s r.o., so sídlom Horná Strieborná 8/288, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 300 476, 2/ Q.. H. W., trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX E. E., o žalobe na obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod spisovou značkou 14C/286/2018, takto

rozhodol:

Súd žalobu na obnovu konania odmieta.

odôvodnenie:

1. Dňa 05. 11. 2019 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „Žaloba na obnovu konania“, ktorým sa žalobca v zmysle § 397 písm. a), b) CSP domáhal obnovy konania proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica číslo 14C/286/2015 - 87 zo dňa 08. 11. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica číslo 12Co/397/2018 - 137 zo dňa 28. 06. 2019. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04. 11. 2019 si prevzal od právneho zástupcu JUDr. Jána Miadoka spisový materiál z dôvodu, že nebolo podané vo veci dovolanie, ktorý obsahoval právoplatné rozhodnutia a návrh. Žalobca po oboznámení sa so spisovým materiálom zistil, že v návrhu došlo k pisárskej chybe. Elektronickým prepisovaním návrhu došlo z neznámeho dôvodu k vynechaniu žalovaného PEMMO s.r.o., so sídlom Horná Strieborná 8/288, Banská Bystrica, IČO: 44 300 476, z návrhu, čo žalobca zistil až dňa 04. 11. 2019. V texte žaloby bol žalovaný Pemmo s.r.o. uvádzaný, čo značí, že jeho vynechanie na začiatku návrhu žaloby je pisárskou chybou, ktorú žalobca navrhuje odstrániť. Žalobca sa po vydaní rozhodnutia vo veci dozvedel z poštou doručeného vyúčtovania exekučného spisu EX 1510/2014, že mu bola zrazená suma zo mzdy podľa sporného odborného vyjadrenia číslo 103/2012 zo dňa 27. 08. 2012, čo zakladá naliehavý právny záujem rozhodnutia vo veci samej na základe podanej žaloby. Na základe uvedeného žalobca žiada, aby sa predložené dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať a neboli vykonané v pôvodnom konaní vykonali. Jedná sa o sporné odborné vyjadrenie číslo 103/2012, vypracované neoprávneným subjektom, výpis z obchodného registra MS SR pre PEMMO s.r.o., stanovisko MS SR číslo 26540/2014/15 zo dňa 24. 01. 2014 a vyúčtovanie exekučného spisu číslo EX 1510/2014, ktoré listinné dôkazy žalobca pripojil k žalobe s tým, že po vykonaní dokazovania navrhuje, aby súd zrušil platnosť odborného vyjadrenia číslo 103/2012 zo dňa 27. 08. 2012 vyhotoveného znaleckou organizáciou PEMMO s.r.o. v plnom rozsahu. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14C/286/2015 súd zistil, že žalobca sa voči žalovanej 2/ v predmetnom konaní domáhal určenia neplatnosti odborného vyjadrenia č. 103/2012 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty odcudzených vecí z jeho bytu, keď tvrdil, že odborné vyjadrenie, vyhotovené žalovanou 2/ ako osobou zodpovednou za jeho vypracovanie za spoločnosť PEMMO, ku dňu spáchania skutku krádeže dňa 19. 08. 2012, je nepravdivé, týka sa vymyslených vecí a predmetov, ktoré sa údajne mali v byte žalobcu na C. XX G. E. E. nachádzať. Súd ďalej zistil, že žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to okrem iných aj výpis z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica spoločnosti PEMMO, spol. s r.o. (č. I. 9 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015), odborné vyjadrenie číslo

103/2012, vypracované spoločnosťou PEMMO, spol. s r.o. (č. l. 3 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015) a stanovisko MS SR č. 26540/2014/15 zo dňa 24. 01. 2014 (č. l. 10 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015). Tunajší súd rozsudkom č. k. 14C/286/2015 - 87 zo dňa 08. 11. 2017 vo výroku I. žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 2/ v konaní, ako aj naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení zamietol (bod 8. odôvodnenia) a vo výroku II. rozhodol, že žalovaná 2/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Krajský súd Banská Bystrica na odvolanie žalobcu rozsudkom č. k. 12Co/397/2018 - 137 zo dňa 28. 06. 2019 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/286/2015-87 zo dňa 08. 11. 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/286/2015-120 z 13. 11. 2018 potvrdil a žalovanej 2/ priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správny skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil (bod 6. odôvodnenia).

4. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/286/2015-87 zo dňa 08. 11. 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/286/2015-120 zo dňa 13. 11. 2018 nadobudol právoplatnosť v spojení rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 06. 2019 č. k. 12Co/397/2018 - 137 dňa 07. 08. 2019.

5. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

6. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

7. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

9. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavné nedôvodná.

10. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

11. Obnova konania v civilnom konaní je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia a ktorý predstavuje zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania však nie je generálne použiteľná a možno ju povoliť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totiž vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Účelom zakotvenia obnovy konania do systému mimoriadnych opravných prostriedkov je umožniť strane sporu nové konanie s novým rozhodnutím v takej veci, v ktorej sa konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Na uplatnenie obnovy konania však musia byť dané osobitné právne dôvody, ktoré sú taxatívne vymenované v § 397 CSP. Zároveň však žaloba na obnovu konania môže smerovať len proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bolo konanie ukončené a ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že spôsobilým predmetom obnovy konania sú rozsudky a v obmedzenej miere platobné rozkazy. Pokiaľ ide o uznesenia, návrhom na obnovu konania možno v súlade s citovaným ustanovením § 398 CSP napadnúť len uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté

vo veci samej, t. j. uznesenie, ktorým bol schválený súdny zmier za predpokladu existencie osobitných dôvodov špecifikovaných v § 397 CSP.

12. V posudzovanej veci podal žalovaný žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 14C/286/2015 prioritne z dôvodu, aby boli vykonané ním predložené dôkazy, a to odborné vyjadrenie číslo 103/2012, výpis z obchodného registra žalovaného 1/, stanovisko MS SR číslo 26540/2014/15 zo dňa 24. 01. 2014 a vyúčtovanie exekučného spisu číslo EX 1510/2014, ktoré sa podľa žalobcu nemohli vykonať a neboli vykonané v pôvodnom konaní. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že uvedený argument žalobcu neobstojí, keď z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14C/286/2015 je bezpochyby zrejmé, že žalobca odborné vyjadrenie číslo 103/2012, výpis z obchodného registra žalovaného 1/, stanovisko MS SR číslo 26540/2014/15 zo dňa 24. 01. 2014 pripojil k podanej žalobe, keď súd tieto listinné dôkazy na pojednávaní konanom dňa 11. 10. 2017 aj vykonal (č. I. 78 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015).

13. Zároveň súd vo vzťahu k vyúčtovaniu exekučného spisu číslo EX 1510/2014 konštatuje, že takýto listinný dôkaz síce nebol zo strany žalobcu v pôvodnom konaní (sp. zn. 14C/286/2015) predložený, avšak nejedná sa o dôkaz, ktorý by žalobca bez svojej viny v pôvodnom konaní nemohol použiť, resp. ktorý sa v pôvodnom konaní nemohol vykonať, keď vyúčtovanie exekučného spisu číslo EX 1510/2014 bolo súdnym exekútorom vyhotovené dňa 23. 08. 2017, t.j. cca 2 mesiace pred termínom pojednávania, a navyše žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu na pojednávaní, konanom dňa 11. 10. 2017, poukázal na to, že mu predmetným odborným vyjadrením bola spôsobená škoda, t. č. vo výške 5 100,00 Eur tým, že súdna exekútorka mu z jeho účtu zrazila tú škodu, na ktorú ho zaviazal trestný súd (č. I. 74 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015). Sporová strana určitú skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní len za predpokladu, že ani pri náležitej starostlivosti a opatrnosti sa nemohla dozvedieť o existencii alebo obsahu takejto skutočnosti, dôkazu alebo rozhodnutia alebo ak ich napriek náležitej starostlivosti nemohla v pôvodnom konaní predniesť, odkázať na ne alebo navrhnúť ich vykonanie. Navyše dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania a sú spôsobilé prívodiť strane pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania je teda preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, pričom žalobcom predložený listinný dôkaz vyúčtovanie exekučného spisu číslo EX 1510/2014 takýmto dôkazom nie je, keď už tunajší súd v bodoch 5., 7. a 8 odôvodnenia rozsudku č. k. 14C/286/2015 - 87 zo dňa 08. 11. 2017 konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitimácie žalovanej 2/ v konaní a tiež aj nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti odborného vyjadrenia č. 103/2012, keď len určovacím výrokom súdu sa v danom prípade neodstráni spornosť daného právneho vzťahu na rozdiel od žaloby na plnenie (náhradu škody). Krajský súd v Banskej Bystrici v bode 12. odôvodnenia rozsudku č. k. 12Co/397/2018 - 137 zo dňa 28. 06. 2019 tiež poukázal aj na to, že odborné vyjadrenie nie je právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka, preto neprichádza do úvahy podanie žaloby ohľadne určenia neplatnosti Odborného vyjadrenia v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP (nejde o právnú skutočnosť vyplývajúcu z osobitného predpisu), eventuálne žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. b/ CSP (nejde o určenie, či tu právo je alebo nie je).

14. Súd tiež poukazuje na to, že vo vzťahu k žalovanému 1/ nie je splnená ani tá podmienka, aby sa žalobcom označené dôkazy týkali strán a predmetu pôvodného konania, keďže žalovaný 1/ v pôvodnom konaní (sp. zn. 14C/286/2015) nebol stranou sporu, pričom tvrdeniu žalobcu, že sa tak stalo len v dôsledku písárskej chyby nemožno priznať úspech, keď žalobca v pôvodnom konaní argumentoval len v prospech pasívnej legitimácie žalovanej 2/, keď napr. na pojednávaní konanom dňa 11. 10. 2017 prostredníctvom svojho zástupcu tvrdil, že „v tomto súdnom konaní je aktívne vecne legitimovaný žalobca ako poškodený a pasívne vecne legitimovaná žalovaná ako škodkyňa, ktorá vyhotovila podľa nášho názoru nezákonný, nehodnoverný posudok alebo odborné vyjadrenie pre potreby trestného konania...súd sa musí vypořadať s touto skutočnosťou, pretože to je tvrdenie proti tvrdeniu. Právny zástupca nemôže tvrdiť, že to robila spoločnosť PEMMO a konateľka spoločnosti PEMMO nemôže tvrdiť, že to robila ako súkromná znalkyňa so znaleckým oprávnením 912603. Robila to znalkyňa, ktorá je zodpovedná...Vypracovala to za spoločnosť PEMMO. Áno, to je ten škodca, u ktorého my v rámci tohto CSP žiadame náhradu škody.“ Rovnako aj v podanom odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/286/2015-87 zo dňa 08. 11. 2017 žalobca tvrdil, že „pasívne vecne legitimovaný účastník tohto súdneho konania je Q.. H. W. - žalovaná.“ (č. I. 95 súdneho spisu sp. zn. 14C/286/2015). V sporovom konaní okruh strán sporu určuje žalobca ako dominus litis s tým, že strany sporu musia byť označení tak, aby bolo nepochybné kto je stranou v spore, aby ju nebolo možné zameniť s inou osobou a aby s ňou mohol súd konať. Pokiaľ označí žalobca žalovaného nesprávne, ide o vadu žaloby, ktorá by mala byť odstránená postupom podľa § 129 CSP. Uvedený postup sa však nevzťahuje na daný

prípade, keď žalobca žalovaného 1/ v pôvodnom konaní ako osobu, proti ktorej má smerovať podaná žaloba vôbec neoznačil.

15. Vzhľadom k tomu, že dôvody uvádzané v žalobe na obnovu konania z hľadiska zákonnej prípustnosti obnovy konania celkom zjavne neobstoja, súd jej nemohol vyhovieť a preto súd žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP ako zjavne nedôvodnú odmietol.

16. Záverom súd už len pre úplnosť veci poznamenáva, že skúmanie, či bola žaloba podaná v lehote stanovenej v § 403 CSP, je v danom prípade nadbytočné, keďže začiatok zákonnej trojmesačnej lehoty sa viaže buď k možnosti uplatniť alebo k vzniku vedomosti o relevantnom dôvode prípustnosti obnovy. Keďže žaloba žiaden takýto relevantný dôvod neobsahovala, je pre vec nedôležitá, kedy bola podaná. Implicitne totiž zo zákona vyplýva, že k skúmaniu včasnosti podania žaloby možno pristúpiť až po ustálení existencie aspoň jedného z právnych relevantných dôvodov obnovy, keďže k nemu sa viaže začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/83/2018 zo dňa 26. 06. 2018).

17. Hoci vo všeobecnosti je v zmysle § 262 ods. 1 CSP povinnosťou súdu rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, súd v danom prípade o nároku na náhradu trov konania nerozhodoval z dôvodu, že konanie sa nachádza v počiatočnom štádiu, kedy sa so žalovanými 1/ a 2/ nekonalo (podanie žalobcu sa žalovaným 1/ a 2/ nedoručovalo na vyjadrenie). Ak by súd o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania musel rozhodovať v uznesení o odmietnutí podania vo veci samej, musel by žalovaným 1/ a 2/ toto uznesenie aj doručovať, pretože by rozhodol o ich procesnom nároku. To by však bolo vzhľadom na to, že podanie žalobcu bolo odmietnuté a žalovaní 1/ a 2/ o konaní ani nevedeli, nevhodné a v rozpore s princípom procesnej ekonomie, vyjadreným v článku 17 CSP, v zmysle ktorého súd v konaní koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, pričom v zmysle článku 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie CSP je potrebné vykladať okrem iného v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon (pozri uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, č. k. 17Co/212/2018-38 zo dňa 24. 09. 2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.